

РЕШЕНИЕ

№ 27201

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5913** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София - град (АССГ) с Определение № 4489/23.04.2026г. на Върховния административен съд на Република България по адм. дело № 3900/2026г.

Производството е образувано по жалба с вх. № 6466/27.03.2026 г. на М. А. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Г. К. с посочен в жалбата адрес в [населено място], ул. „4-ти Януари“ № 34, офис 2 срещу решение № 71 X/ 24.02.2026 г. издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № УП 34310/09.02.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение, поради нарушения на административно производствените правила. Релевирано е невярно представяне и неизясняване на фактическата обстановка, което е довело до липса на мотиви от издателя. С тези аргументи от съда се търси отмяна на обжалваният акт .

В съдебно заседание, редовно призван жалбоподателя не се явява лично, не представлява и от процесуален представител адв. К..

Ответникът - интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Съображения по отношение на законосъобразността на административния акт излага, чрез пълномощник старши

юрисконсулт П. Р. в писмена защита от 09.06.2026г. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди, че при издаването на решение № 71 X/ 24.02.2026 г. не са допуснати посочените в жалбата нарушения на закона, като същото почива на задълбочен анализ на всички доказателства и твърдения и е постановено отчитайки липсата на факти, които да променят оценката на риска за обстоятелства които са били предмет на предходна административна и съдебна преценка. В откритото съдебно заседание не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не участва с представител по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа страна следното:

М. А. И., гражданин на С. за първи път е поискал закрила с молба с входящ № 2998 от 29.08.2024 г. на РПЦ – Х. (л.154). На същата дата кандидатът е регистриран с имена М. /собствено/ А. /фамилно/ И. /бащино/, от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място] обл. Х., гражданин на С., по народност арабин, вероизповедание мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен с ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като същият не е представил документ за самоличност. На същата дата на чуждият гражданин е изготвен Регистрационен лист с № УП31318/29.08.2024 г.

Чуждият гражданин търсец закрила е поканен на интервю, проведено на 05.11.2024г. Съгласно изготвен протокол № УП34310/05.11.2024г. кандидатът е споделил, че е роден в [населено място] обл. Х., като до напускането на страна си по произход е живял в [населено място]. Напуснал С. нелегално на 01.08.2024г. нелегално за Турция, където останал 15 дни и тръгнал за България, защото турските власти спрели да регистрират сирийски граждани. В република България влязъл нелегално на 17.08.2024г. през зелена граница, където с още 14 човека бил задържан от полицията. Заявява, че за първи път подава молба за закрила, тук в България. В Сирия не е бил арестуван, не е осъждан. Посочва, че е арабин и не е имал проблеми поради факта, че принадлежи към тази етническа група. Не споделя да е имал проблеми и заради изповядваната от него религия - като мюсюлманин – сунит. Семейството му останало в С. и към момента на интервюто живеело там. Решението да напусне страната си по произход мотивира с наличието на война в С. и предстоящата му военна служба. Не е получавал призовка за военна служба, но като млад човек това предстояло и се опасявал, че ще го вземат да отслужи военната си служба. Споделя, че икономическото положение било много лошо и едва осигурявали препитанието си. Всичко било много скъпо и не можел да изхранва семейството си, тъй като нямало достатъчно работа. Имал начално образование и работил като автомонтъор. Тази причина определя като основна, за да напусне страната си по произход, като искал да замине за Европа, където да потърси по добро място за живот за него и за семейството си. Самият той не бил виждал лично и не е ставал свидетел на въоръжени действия в С., но чувал как падали бомби. Спрямо него и членовете на семейството му не е отправяна лична заплаха, както и не е оказвано насилие, не е задържан, арестуван и не е възбуждане срещу него съдебно дело. Нито М. А. И. нито някой от семейството му не е пострадал в следствие на военните действия, като незнае дали е имало пострадали хора. В районът в който живеел в С. имало представители на червения полумесец, които им помагали с помощи. Споделя, че желае да се завърне в страната си по произход, ако войната приключи.

С решение № 12645 от 03.12.2024 г. , Председателя на ДАБ при МС е отказал да предостави на М. А. И. статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е връчено присъствено на 09.01. 2025г. Жалбоподателят е обжалвал административния акт пред

Административен съд - [населено място]. С Решение № 1314 от 17.02.2025 г. по адм. дело № 121/2025 г. по описа на АС – Хасково (л.72-81), жалбата му против решение № 12645 от 03.12.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС е отхвърлена. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и е образувано адм. дело № 3167/2025 г.. Съдът се е произнесъл с решение № 6162 / 09.06.2025г. (л.59-61), с което оставя в сила Решение № 1314 от 17.02.2025 г. по адм. дело № 121/2025 г. по описа на АС – Хасково. Като резултат от обжалването решение № 12645 от 03.12.2024 г. на председателя на ДАБ към МС е влязло в сила на 09.06.2025г.

С писмо рег. № РПЦХ-01-4525/02.07.2025г. ДАБ при МС е уведомила ГД „Гранична полиция“, група „Миграция“ на ОД на МВр- Х. и Дирекция „Миграция“ – МВР, че на чуждият гражданин М. А. И. с решение на Председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила с регистрирана с вх.№ УП - 34310 /09.02.2026 г. (л.42). С тази молба М. А. И. е изразил желание да бъде образувано производство за предоставяне на международна закрила спрямо него, която мотивира с твърдения, че е политически гонен от настоящия режим в С. и са нарушавани правата му на свобода на мнението и вероизповеданието, като твърди, че е интегриран в българското общество и работи. Към молбата не са приложени доказателства.

На чуждият граждани са връчени указания относно процедурата по предварително разглеждане на последващата молба.

С оспореното Решение № 71X/ 24.02.2026г., след извършен анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства, интервюиращият орган при ДАБ-МС не е допуснал молба с вх.№ УП - 34310 /09.02.2026 г. на М. А. И. до производство за предоставяне на международна закрила.

Органът е оценил обстоятелствата свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца въз основа на информацията, изнесена в справка с вх. № МД-02-30/30.01.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, в която се посочва, че съгласно бюлетин на Върховния комисариат на бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024г. насам достига 1 275 882 души. Продължава завръщането на вътрешно разселените лица, като общият им брой достига 1955090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица главно в С. и Североизточно С.. ВКБООН подкрепя 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от граничния контролно-пропускателен пункт „Д.“ и на автогарите „Самара“ и „С.“ след контролно-пропускателните пунктове „Б. ал П.“ и „Ал Салама“ до различни дестинации, включително Х., Х., И., А. и провинция Д..

С парична помощ са подпомогнати завърнали се сирийски бежанци 36350 домакинства или 116675 души, като предоставянето на парична помощ на домакинства продължава чрез отпускане на субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности.

Напредва и възстановяването на повредени по време на военния конфликт къщи с цел осигуряване на завърналите се лица в различните области са възстановени множество къщи - 109 в Д., 163 къщи в Д. ал Зор, К. М. и Л. възстановени къщи са 100бр., А. – 300 къщи. Правни услуги са предоставени по множество канали, за да се отговори на потребностите на завърналите се бежанци, свързани с гражданските документи и правните въпроси, които се поставят пред тях. Основните причини, които се посочват за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събиране на семействата. Други посочени причини са носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от

работа. Повечето завърнали се лица се отправят към провинциите в С. С., като А., И., Д. и Х.. Демографския профил на завърналите се лица показва балансирано разпределение по пол, с много деца и възрастни в трудоспособна възраст и малък дял възрастни хора. При завръщането си в С. повечето очакват първоначално да разчитат на семейна подкрепа или неформален труд, като планират да се занимават със самостоятелна дейност.

Органът е оценил съгласно справката за реалистични очакванията за затихване на конфликта в С. и е обосновал извода, че в С. не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие в тази територия. Констатира е липса на лични обстоятелства, които да сочат че жалбоподателя би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личностното му положение елементи, като при евентуалното му завръщане в С., той би могъл да води нормален живот, какъвто води семейството и близките му там, които са останали да живеят в родното му място. С тези аргументи е заключил, че молителят не се позовава на реални нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Пред съда от страна на ответника е представена актуална справки за положението в С.. С вх. № МД-02-189/14.05.2026г. (л.31).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 20.03.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е подадена директно до Административен съд – Пловдив на 27.03.2026г. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна с правен интерес от оспорването, следователно е допустима.

Решение № 71X/ 24.02.2026г., е издадено от компетентен административен орган. К. Й. Б., старши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-78/26.01.2026 г. на председателя на ДАБ (л.37). Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 24.02.2026 г., в рамките на 11 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба вх. № УП - 34310 от 09.02.2026 г. на ДАБ –МС, съгласно чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Подадената от АЛАА А. А. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ.

В глава шеста на ЗУБ раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за

предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ, чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. Тълкуването на тази норма налага извода, че административният орган не следва да разглежда по същество всяка последваща молба за предоставяне на международна закрила от конкретния кандидат. Това следва да стане единствено ако последният е представил нови елементи и е изтъкнал факти, имащи причинно-следствено реално отношение към правото да получи закрила, в случай, че отговаря на условията на Директива 2011/95/ЕС. Т.е. не всеки един документ, представен от кандидата с последващата молба или направено твърдение, би бил основание тя да бъде разгледана по същество, а само такива документи, които в действителност не са били известни на кандидата при подаването на първоначалната му молба и от тяхното съдържание може да се извлече вероятност кандидатът да получи закрила. Преценката на тези документи е изцяло в правомощията на административния орган, разглеждащ последващата молба.

В разглеждания казус при направения анализ на представените по делото документи, съдът констатира, че те съдържат изчерпателна и детайлна информация за страната на произход. От нея не може да се достигне до извода, че мохамад А. И. в действителност не е представил нови документи или не е навел нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила и даващи основание молбата му за закрила да бъде повторно разгледана по същество.

В конкретния случай, от приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсецният закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради

самият факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

Публично достъпните данни посочват, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки че в някои части има сблъсъци не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В страната е даден ход на помирителни процеси, реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес. От информацията в справките става ясно, че дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съответно не може да се счита, че със самото си присъствие в дадена провинция, съответно населено място, кандидатът ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие вследствие на въоръжения конфликт.

Отделно от горното, съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е предпоставка във всички случаи да се предоставя хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. Преди прилагането на визирания законов текст се изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършена от административния орган и правилно е формиран извод, че визираната разпоредба от ЗУБ не намира приложение спрямо чужденеца.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

Към настоящия момент в С. не се установяват данни за наличие на въоръжен конфликт, който да представлява риск за живота на цивилното население, поради безогледно насилие. Още повече, следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т. е. хуманитарен статут. В конкретния случай, жалбоподателя не споделя обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С. т.е. от данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото му положение го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

Относно становището относно връщане в С., дадено от ВКБООН през декември 2024 г., с което Съдът е служебно запознат, но счита, че представените в настоящото производство справки за актуалната обществено-политическа обстановка в С. е по-актуална от становището на ВКБООН от декември 2024 г., публикувано непосредствено след промяната на режима в С., поради което настоящата съдебна инстанция следва да съобрази изводите си именно с тях. В този смисъл е и становището на ВКБООН, като препоръката в него е "до надеждна информация, която да позволява оценка" на ситуацията. Съгласно приложените справки след падането на режима на Б. А. цялостната обстановка в С. се нормализирала, като е посочена статистика на прибрали се в С. сирийци, а също и на вътрешно разселени лица, които са се завърнали по домовете си. Има данни

за широка мрежа от услуги, обществени центрове, които предоставят помощ и съдействие на завръщащите се лица.

Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страните на произход“. Те се кредитират от настоящия състав. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно, посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му.

На следващо място административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка относно наличие на основания за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като е изпълнил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да прецени всички относими факти и документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход. Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република С., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка в държавата и личната бежанска история на жалбоподателя.

Съвкупно преценени, данните сочат, че липсват реални основания за търсене на закрила при условията на ЗУБ. А изявленията на чужденеца пред административния орган водят до извода, че действителният мотив за напускане на М. А. И. е стремежът към по-висок стандарт на живот. В конкретния случай не става дума за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за икономически мигрант. За това свидетелстват собствените му заявления по време на административното производство по разглеждане на първата му молба за закрила, че е напуснал страната си на произход поради липса на работа и пари, като крайната му цел е била да стигне до Европейска държава, където да потърси по добро място за живот за него и за семейството му. Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

При така установеното интервюиращият орган правилно е приел, че изложените причини и обстоятелства в последващата молба не установяват нови обстоятелства от съществено значение и законосъобразно е отказал допускането на последващата молба до разглеждане по същество на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ.

С последващата молба за закрила, не са представени писмени доказателства а са изложени твърдения, които съпоставени с данните от бежанската история на апликанта не съответстват на заявеното от него по време на проведената интервю при производството по първата му молба за закрила. Факта, че чуждият гражданин е интергриран в българското общество и работи за времето на пребиваването му в Република България, не обуславят извод за настъпили обстоятелства, водещи до допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Настоящият съдебен състав счита, че те не доказват обстоятелствата, станали причина жалбоподателя да не може да се завърне в С., а по-скоро относно обстоятелствата за по-добрият живот, който същият води в Република България и поради което не

иска да се завърне в страната си по произход.

Съвкупната преценка на изложените факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. И. с ЛНЧ 70034865100, [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу решение № 71 Х/ 24.02.2026 г. издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата му молба с вх. № УП 34310/09.02.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: